

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1028/2025
21.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Тодоровић, адвокат из ..., против туженог јавног извршитеља ББ из ..., чији је пуномоћник Раде Еркић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 323/24 од 29.10.2024. године, у седници одржаној 21.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 323/24 од 29.10.2024. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Панчеву Гж 323/24 од 29.10.2024. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П 1516/23 од 23.01.2024. године у ставу другом и трећем изреке и **ОДБИЈА** захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 35.600,00 динара, у року од 8 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1516/23 од 23.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 323/24 од 29.10.2024. године, ставом прим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења пресуде до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.740,00,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 20.620,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног суда посебна ревизија туженог у овој парници је дозвољена у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као извршни поверилац поднео туженом, јавном извршитељу, предлог за извршење на основу извршне исправе - правноснажног и извршног решења Прекршајног суда у Панчеву ПР 8502/21 од 18.07.2022. године, против извршног дужника Републике Србије, Прекршајни суд у Панчеву у предмету ИИ 3/23. Одлучујући о наведеном предлогу, јавни извршитељ, овде тужени, је донео решење о извршењу ИИ 3/23 од 30.01.2023. године. Против наведеног решења, тужилац је, као извршни поверилац, је поднео приговор, који је решењем Основног суда у Панчеву ИПВ (И) 37/23 од 07.03.2023. године, одбијен као неоснован и потврђено наведено решење јавног извршитеља од 30.01.2023. године. Решењем јавног извршитеља о трошковима поступка ИИ 3/23 од 23.03.2023. године, утврђено је да трошкови настали пред јавним извршитељем у поступку након доношења Решења о извршењу износе 1.861,20 динара и да је извршни поверилац у обавези да их уплати на рачун јавног извршитеља. У образложењу решења је наведено да су трошкови обрачунати у складу са чланом 18. и Тарифним бројем 2 Јавноизвршитељске тарифе и састоје се од накнаде за достављање поштом странкама, учесницима у поступку и суду у износу од 360,00 динара, накнаде за састављање решења о трошковима поступка у износу од 925,20 динара и накнаде за фотокопирање списка у износу од 576,00 динара. Против овог решења о трошковима поступка, извршни поверилац, овде тужилац, је изјавио приговор 06.04.2023. године, потражујући накнаду на име састава истог у износу од 12.000,00 динара. Основни суд у Панчеву је решењем ИПВ (И) 67/23 од 13.06.2023. године, усвојио приговор и укинуо решење јавног извршитеља ИИ 3/23 од 23.03.2023. године и одбио захтев извршног повериоца за накнаду трошкова поступка, са образложењем да повериоцу

није досудио трошак на име састава приговора, јер се ради о пратећим трошковима, који се не могу приписати извршном дужнику, с обзиром на то да исти није својим понашањем издејствовао овај трошак и да се не ради о трошку у вези са спровођењем извршења. Тужилац је за састав приговора од 06.04.2023. године, ангажовао пуномоћника и 22.08.2023. године, на име трошкова за састав овог правног лека, на рачун пуномоћника адвоката уплатио износ од 18.000,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио приговор пресуђене ствари, јер не постоји идентитет странака у овом поступку, у односу на поступак ИИ 3/23, који је вођен пред Јавним извршитељем, као и да се ради о различитим правним основима, будући да се у овом поступку потражује накнада штете од јавног извршитеља у вези са трошковима које је тужилац као извршни поверилац имала поводом наведеног поступка извршења. Првостепени суд је одбио тужбени захтев ценећи да у конкретном случају нема основа за одговорност туженог за евентуално претрпљену штету на страни тужиоца, нити узрочно последичне везе између радњи туженог и настале штете, јер је тужени као носилац јавног овлашћења поступао у оквиру законских овлашћења. Чињеница да је тужилац имао трошкове за састав приговора од стране адвоката, са којим приговором је успео у поступку по правном леку, само по себи не води успостављању одговорности јавног извршитеља за накнаду штете подносиоцу приговора, јер погрешно тумачење законске норме, односно примена неадекватне законске норме, не представља повреду дужности у вршењу функција, а изражено мишљење у тумачењу права и доношење одлуке јавног извршитеља није основ одговорности за штету.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и и обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде штете износ од 18.000,00 динара, са законском затезном каматом од 16.01.2024. године до исплате на основу члана 154. и 158. Закона о облигационим односима, с обзиром на то да су кривицом туженог неосновано утврђени наведени трошкови тужиоца као извршног повериоца, имајући у виду да је тужилац имао издатке за изјављивање приговора у извршном поступку за које је ангажова пуномоћника адвоката, услед чега је претрпео штету.

По становишту Врховног суда основани су наводи тужиоца у ревизији о погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да јавни извршитељ врши јавна овлашћења која су му поверена тим или другим законом, док је чланом 498. став 1. истог закона прописано да јавни извршитељ одговара својом целокупном имовином за штету коју својом кривицом проузрокује у извршном поступку или у поступку обезбеђења.

У конкретном случају, решењем јавног извршитеља о трошковима поступка ИИ 3/23 од 23.03.2023. године, утврђени су трошкови настали пред јавним извршитељем настали након доношења решења о извршењу, а које је извршни поверилац обавези да накнади у износу од 1.861,20 динара уплатом на рачун јавног извршитеља. У образложењу решења је наведено да су трошкови обрачунати у складу са чланом 18 и тарифним бројем 2 Јавноизвршитељске тарифе и састоје се од накнаде за достављање поштом странкама,

учесницима у поступку и суду у износу од 360,00 динара, накнаде за састављање решења о трошковима поступка у износу од 925,20 динара и накнаде за фотокопирање списка у износу од 576,00 динара. Одлучујући о приговору тужиоца као извршног повериоца, Основни суд у Панчеву је усвојио приговор и укинуо решење Јавног извршитеља ИИ 128/22 од 22.05.2023. године и одбио захтев тужиоца као извршног повериоца за накнаду трошкова поступка, зато што се ради о пратећим трошковима који се не могу приписати извршном дужнику, јер није својим понашањем издејствовао овај трошак, као да се не ради о трошковима у вези са спровођењем извршења.

Код наведеног, супротно становишту другостепеног суда, правилно је закључио првостепени суд да је јавни извршитељ спорно решење о трошковима поступка донео у прописаном поступку у оквиру својих законских овлашћења, да је правилност наведеног решења цењена у поступку по правном леку у коме је исто укинато и одлучено о трошковима састава приговора, а да примена неодговарајуће норме или погрешно тумачење законске норме, односно изражено правно мишљење у тумачењу права не може представљати основ за одговорност јавног извршитеља у смислу наведене законске одредбе члана 498. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, без обзира да ли је тако донета одлука потврђена или укинута у поступку по правном леку. Чињеница да је спорно решење јавног извршитеља у поступку по правном леку пред судом укинато, само по себи не може представљати основ за накнаду штете. Дакле, у конкретном случају није доказана противправност у понашању туженог у извршном поступку у коме је поступао као јавни извршитељ, односно тужилац није доказао да је тужени својом кривицом проузроковао тужиоцу штету у извршном поступку, због чега нису испуњени услови за примену члана 498. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Тужени је успео у поступку по ревизији, па му у границама постављеног захтева, сагласно одредбама чл. 153, 154. и 163. ЗПП, припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка у укупном износу од 35.600,00 динара и то накнада за састав ревизије од 18.000,00 динара, одмерена према важећој АТ, те судске таксе на ревизију од 7.040,00 динара и на пресуду овог суда од 10.560,00 динара, према важећој ТТ.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП, због чега је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 416. став 1. и 165. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић